

ARCHIV - KRYSAÅŽKOVO BLÅZKÅ‰O SETKÅ•NÅ•

PondÅ›í, 22 Å•erven 2020

Na to, proÅ• jsme letos vyrazili na dovolenou na Slovensko, existujÅ½ dva nÅ¡zory. ObecnÅ½, rodinou uznÅ¡vanÅ½, je ten, Å¾e je potÅ™eba Ä•as od Ä•asu se pÅ™ipomenout pÅ™Ä-buzenstvu Å“ kvÅ¾li soudruÅ¾nosti a pÅ™Ä-padnÅ©mu dÅ›dictvÅ•; druhý zastÅ›vÅ¡im jÅ¾i, je ten, Å¾e krysaÅ™Ä-k potÅ©, co staÅ•il poÅ•Ä•rat vÅ¾echny myslitelnÅ© patnÅ-ky, popelnice a dÅ›tskÅ© hranice, okolÅ-, potÅ™ebuje novÅ© cÅ-le.

StejnÅ› jako Napoleonovi byla malÅ¡i Francie, stala se naÅ¾e vÅ-ska malou krysaÅ™Ä-kovi.

Nebudu se rozepisovat o nÅ¡vÅ¡itÅ› vÅ› zvÅ›rolÅ©kaÅ™e za Ä°Å•elem "vÅ½jezdÅ©- doloÅ¾ky" pro krysaÅ™Ä-ka. Bylo by to zvlÅ¡tÅ¾ pro mÅ›, kterÅ½ ho drÅ¾el celou dobu v nÅ¡ruÅ•- a prostÅ™ednictvÅ-m jeho drÅ›pkÅ- poznal, Å¾e krysaÅ™Ä-k patří opravdu rÅ¾id nemÅ¾i a nikdy mÅ›- nebude. Nebudu ani psÃjt o pÅ™epravnÅ- bedÅ½nce, kterou jsme si pÅ¬jÅ•ili, vÅ›domili Å¾e pouze tak smÅ- bÅ½t ve vozidle zvÅ-Å™e pÅ™epravovÅ¡no. AvÅ¾ak teprve pÅ™mi pokusu do nÅ- krysaÅ™Ä-ka nacpat, jsme pochopili, Å¾e to pÅ¬jde pouze a) za popÅ™enÅ- nÅ›kolika fyzikÅ¡lnÅ-ch zÅ¡konÅ- a b) svÅ¡zÅ¡nÅ- krysaÅ™Ä-ka do kozelce. Byla tudÅ-Å¾ spolehlivÅ› jedinÅ½m mÅ-stem, kde se krysaÅ™Ä-ka potkat nedal.

VyrÅ¡iÅ¾eli jsme kolem Ä•tvrtÅ© hodiny rannÅ- a krysaÅ™Ä-ka byl jedinÅ½m Ä•lenem rodiny, kterÅ½ projevoval radost. ObÅ›vÅ¾echna Ä•tyÅ™i kola (pÅ™idal i nÅ›kolik kol u aut sousedÅ-) a nacpal se na klÅ-n k paniÄ•ce. To je jeho mÅ-sto. PÅ™ednÅ- packama se opÅ™e o palubnÅ- desku a otoÄ•- se na mÅ›: "VpÅ™ed, pilote", Å™Ä-kÅ¡i jeho pohled a mÅ› nezbÅ½vÅ¡i, neÅ¾e uposlechnout. Ze svÅ©ho sedadla smrti se krysaÅ™Ä-ka vzdaluje pouze, kdyÅ¾ se na sedadle zadnÅ-m vybalÅ- nÅ›co k jÅ-dlu sedÅ- vpÅ™edu a soustÅ™edÅ›nÅ› pozoruje cestu.

Jako spolujezdec je (na rozdÅ-l od paniÄ•ky) klidnÅ½, nekritizuje ani rychlost jÅ-zdy, ani zpÅ-sob Å™azenÅ- a brzdÅ›nÅ-. RozÅ•iluÅ- ho pouze cyklistÅ©, kterÅ© pÅ™edjÅ-Å¾dÅ-me a chodci na pÅ™echodech. To vÅ¾dy sklopÅ- uÅ¾i dozadu a zaÄ•- podivnÅ½m tahavÅ½m Å¡itÅ›kotem. Vzhledem k tomu, Å¾e tytÅ©Å¾e pazvuky vydÅ¡vÅ¡i i kdyÅ¾ leÅ¾eÅ- na jeho oblÅ-benÅ© gauÅ•i, budou to patrnÅ› psÃ- nadÅ›vky zvÅ¡iÅ¡tÅ¾ prospÅ©.

Kolem polednÅ-ho jsme koneÄ•nÅ› byli v cÅ-li. KrysaÅ™Ä-ka se z auta vyÅ™til jako prvnÅ- a okamÅ¾itÅ› si "pÅ™ivlastnil" slovo. VchÅžzÅ-me do dvora a... a proti nÅ¡m se Å™Ä-tÅ... jak jen to popsat... vezmÄ›te skÅ™Ä-Å•ku na boty pro Ä•tyÅ™Ä•lennou roli polepte ji chlupama. Potom jÅ- vystÅ™elite asi tÅ™icetkilometrovou rychlostÅ- proti nÅ¡vÅ¡itÅ› vÅ›. TÅ© pak tvrÅ•te, Å¾e se jedná o salaÅ¡nickÅ©ho psa. Jejich pochybnosti ignorujte. ProÄ• mÅ¡i rodina Å™idiÄ•e autobusu, Å¾ijÅ-čÄ- v rodinnÅ©m domÅ-, salaÅ- psa, to nevÅ-m (no, jÅ¡i ani nevÅ-m, proÄ• my mÅ¡ime krysaÅ™Ä-ka, to ovÅ-tem souvisÅ- s mÅ½mi tÅ›Å¾kÅ½mi hÅ™Ä-chy v mÅ¾ivotÅ›), ale strÅ½ko Å- tefan ho nazÅ½vÅ¡i DrobÅ•ekem a tvrdÅ-, Å¾e by kuÅ™eti neublÅ-Å¾il. ManÅ¾elka zatÅ-m vydÅ›vÅ¡i DrobÅ•ek poválil krysaÅ™Ä-ka do trÅ›vy a pokouÅ•il se ho zamÅ›iÅ•knout do hlÅ-ny, z Ä•ehoÅ¾e prÅ½vylÅ½vÅ¡i, Å¾e budou

DalÅ¾iÅ- dÅ›i: vybalujeme taÅ•ky s pÅ™Ä-Å•jernou hromadou vÅ›cÅ- a kolem nÅ¡s se co chvÅ-li mihne krysaÅ™Ä-ka s DrobÅ•-tÅ›nÅ©m zÅ›vÅ-su. Åšprk je to jedinÅ©, Ä•-m krysaÅ™Ä-ka mÅ-Å¾e zabrÅ¾nit DrobÅ•ekovi, aby mu projevoval svou nÅ¡klopnou. Je vybaleno a vypita prvnÅ- runda "TatranskÅ©ho Ä•aje", nÅ¡hle zjiÅ¡tÅ¾ujeme, Å¾e psi zmizeli. To jsem byl nervÅ¾nÅ- i jÅ¡i. Å- tÅ© tvrdÅ-, Å¾e se nemajÅ- kam ztratit, protoÅ¾e za barÅ•kem jsou jenom Tatry. Do mÅ-st, kde by si mohli doopravdy ublÅ-Å¾it, se nevÅ¡iÅ•krÅ•bou a do Polska je "StraÅ¾ graniÄ•na" stejnÅ› nepustÅ-. Objevili se teprve, kdyÅ¾ jsme se vydali obhlÅ-Å¾et rokospodÅ•tÅ™stvÅ-. Odkudsi z luk se se Å¡itÅ›kotem pÅ™iÅ™Ä-til krysaÅ™Ä-ka a vydÅ›vÅjenÅ- Å¡itÅ›kal. Teprve kdyÅ¾ se vydÅ›i zjiÅ¡tÅ¾ujeme dÅ›vod krysaÅ™Ä-kova zdÅ›vÅjenÅ-: poprvÅ© se - Ä•umÅ•kem v Ä•umÅ•k - setkal s krÅ•vou!

NevÅ-m, jakÅ© zkuÅ•jenosti s tÅ-m mÅ¾te vy, ale jÅ¡i, co je to krÅ•va, jsem krysaÅ™Ä-ko vysvÅ›loval poprvÅ©. Pokud se ale situace dostanete, zkuste to pÅ™es Å¾itÅ›dlo. U nÅ¡s se to osvÅ›dÅ•ilo. "PodÅ-vez, takovÅ•i krÅ•va, to je jako kapsiÄ•ka s hruškou. Na klÅ-Ä•ovÅ© slovo "kapsiÄ•ka" krysaÅ™Ä-ka slyÅ•- (stejnÅ› jako na "Å™emÄ-nek", "Ä•-rat" a "kterÅ•i bestie udÄ•lala tuhle lochu") spolehlivÅ› a hned vrtÅ- ocÅ•skem.

"JenÅ¾e tahle kapsiÄ•ka je trochu vÅ›tÅ•-," pokraÅ•uji a snaÅ¾eÅ-m se nevnÅ-mat udivenÅ© pohledy pÅ™Ä-buzenstva. StaÅ• krysaÅ™Ä-ka zpÅ-t na zem. Ten krÅ•vu obÅ•hl (za jejÅ-ho nemÅ•nnÅ©ho nezÅ•jmu) a potÅ© na mÅ- pohlÅ©dl. V tÅ›ch dvou Å•ernohnÅ›dÅ½ch korÅ•lcÅ-ch posazenÅ½ch nad Ä•umÅ•kem se stkvÅ- jedna jedinÅ•i otÅ•zka: "JestliÅ¾e je to hovÅ›zÅ- kapitán, odkud se to Å¾ere?"

JÅ¾n Kixx